

jeg, idet han har været indbudt til en Konference, hvad jeg ikke har været; jeg kjendte ikke noget til disse Forslag, før de forelaa trykte. Jeg funde mig kun foranlediget til at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad det er kommet frem. Jeg vilde da først sige det ærede Medlem, der sidder her tæt ved mig (Chr. Pedersen), at jeg egentlig ikke har paataget mig nogen Forpligtelse til at føre Diget paa Lolland hen forbi hele det sydløstige Lolland. Jeg har kun paataget mig den Forpligtelse at lade det Spørgsmaal undersøge, om det overhovedet er nødvendigt og nyttigt. Jeg maa tilslaa, at jeg slet ikke kan se, at der er nogen overordentlig stor Forskel imellem de Bemærkninger, der ere fremkomne fra Sovekomiteen, og hvad jeg tillod mig at sige forrige Gang, nemlig at den betydeligste Del af den Stads, der er slet i Sønderherred, er kommen ind fra Nøbyfjord. Der er ganske vist ogsaa slet Stads fra Søen; det vil jeg slet ikke benegte, men Spørgsmaalet er, om de Arealer, som der ere blevene bekkede, ere af den Betydning og Værdi, at de overhovedet egne sig til at beskyttes gjennem fortløbende Dige. Derom skal jeg imidlertid ikke udtale nogen bestemt Mening, saa længe det ikke har været foretaget nogen Undersøgelse. Jeg vil dog her gjøre den Bemærkning, at og det har været en væsentlig Grund for mig til at sætte Hjælpen for Falster høiere end for Lolland. Diget paa Falster ikke alene har Betydning for selve det Land, det bliver bygget paa og for, men ogsaa har en meget væsentlig Betydning for hele Lolland. Lolland strækker sig jo temmelig betydelig Syd paa, hvorfra følger, at Diget paa Falster — idet det tør forudsættes, at Ulykker af den Slags ikke let komme fra Vest, men altid fra det store Vindbasin i Ost — stedse vil danne et betydeligt og væsentligt Bolværk ogsaa for den sydlige Del af Lolland og navnlig for den Del deraf, som ligger mellem Nøby Fjord og Guldborgsund. Det ærede Medlem for Matibo Amt 4de Valgkreds (Clausen) har ganske misforstået mig, naar han mente, at jeg havde fundet det rigtig at blive staaende ved det Overflag, der foreligger, til 74,000 Rd. Jeg har kun berømt dette Overflag for at vise, at Staten gjennem de Tilskud, der ere tilbudte i Lovforslaget, vilde og det saadant Belp, at der ved dette alene i fuldt Maal vilde kunne tilveiebringes den samme Sikkerhed, som habdes før Ulykken; til Andet har jeg ikke brugt det nævnte Overflag. Det er tværtimod min Overbevisning, som jo Erfaringen har bekræftet, at den Sikkerhed, der hidtil har været, er for ringe; men deraf følger ogsaa, at jeg om jeg end kan gaa ind paa en Modifikation med Hensyn til de 12 Fod, dog tror, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige under Sagens 1ste Behandling, at man ikke let for Falsters Vedkommende bør ngies med mindre end 12 Fod. — Et andet æret

Medlem — jeg tror, at det var den ærede Sekretær (Chr. Pedersen) — sagde, at Folk helst vilde være fri for at komme ind under Regjerings Kontrol. — Ja, det tror jeg virkelig gjerne; de ville helst have Lov til at drage af den Nytte af Digerne, de kunne, til Grænsning af deres Gaar, men det er netop det, hvortil de ikke skulde have Lov. I Sager af denne Beskaffenhed er det absolut nødvendigt, at der føres Kontrol med, at Digerne holdes i den Orden, hvori de bør være for at beskytte det Land, de ere satte til at beskytte. Det er nemlig klart, at det vilde være heifigtlast at kaste Maser af Penge hen til Opsyrelsen af et Dige, naar den enkelte Mand, hvis Eiendom støder op til Diget, skulde have Lov til at mishandle det, paa hvad Maade han vilde; thi kan Båndet først komme ind bag Diget, bliver Ulykken større, end naar det kommer ind forfra. Det, der væsentlig har foranvæget Ulykken og har borttaget Digerne, er, at de navnlig paa Lolland have været udsatte for Mishandling. — Det er, som jeg ogsaa udtalte ved Sagens første Behandling, væsentligt for at indbegaa den Betænkkelighed, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Beig) fremhævede, nemlig at det kunde have sine Vanskeligheder netop at fastholde 12 Fod ligeoverfor de Mænd, hvem der ved denne Leilighed bliver pålagt en Byrde, at jeg er gaaet ind paa, at der sættes, indtil 12 Fod, idet jeg naturligvis meget vel kan fatte, at der, selv om man maatte kunne overkomme den Byrde, som et 12 Fods Dige vilde medføre, kan paa sine Steder og navnlig paa Lolland med mindre end 12 Fod gives en Sikkerhed, hvormed de vedkommende Mænd maatte vilde være tilfredse i Forhold til Udgifterne. Jeg kan derfor kun ønske at maatte blive sat i Stand til at kunne moderere Fordringen i saa Henseender efter Omstændighederne. Naar man har ment, at det skulde være en saa forstærkelig væsentlig Sag at overlade Afgjørelsen heraf til den af Indvigningsministeren paatænkte Kommission, vil jeg dog spørge Dem, mine ærede Herrer, om De kjende nogen som helst anden Maade at gjøre det paa, end netop ved at overlade til en Kommission at undersøge Forholdet, hvilken Kommission selvfølgelig vil komme til at bestaa af Mænd, der ere kjendte med Forholdene paa selve Landet med Afhjelp af den tekniske Assistance, de ikke kunne undvære? Jeg spørger, om man overhovedet har noget andet Middel til en Afgjørelse af den Slags Sager end netop ved Kommissioner, som man i Reglen kalder Landvæsenskommissioner, med hvilke det ogsaa efter de Udtryk, som ere brugte i Lovforslaget, er Meningen, at den paatænkte Kommission skal sættes i Dighed. Jeg tror ikke, at man vil opnaa noget Stort ved at komme til at forhandle denne Sag i et Udvalg. Ikke saa Lidet maa i saa Henseende overlades til Administrationens Afgjørelse ved de Midler, som man